

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๐๖/คกง. ๐๒๐

คณะกรรมการกลั่นกรองการใช้จ่ายเงินกู้
สำนักงานสภาพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๙๖๓ ถนนกรุงเกล้า กรุงเทพฯ ๑๐๑๐

๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง กรอบนโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในด้านต่าง ๆ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารกรอบนโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในด้านต่าง ๆ ภายใต้แผนงาน หรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ครอบงำเงิน ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

ด้วยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ขอเสนอเรื่อง กรอบนโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในด้านต่าง ๆ มาเพื่อคณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องที่เสนอดังกล่าวนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการดำเนินการตามแผนงานหรือโครงการภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยี่ยวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ พ.ศ. ๒๕๖๔ (ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี) ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง รวมทั้งเป็นไปตามมาตรา ๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๖๔ ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี

ข้อ ๑๒ วรรคแรกของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ กำหนดว่า ในการเสนอโครงการเพื่อขอใช้จ่ายเงินกู้ภายใต้ทางเงินในแผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยี่ยวยา และฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ (พระราชกำหนด) ให้สำนักงานฯ จัดทำกรอบนโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในด้านต่าง ๆ (กรอบนโยบายฯ) เสนอต่อคณะกรรมการกลั่นกรองการใช้จ่ายเงินกู้(คณะกรรมการฯ) เพื่อพิจารณาและนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

มาตรา ๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี พ.ศ.๒๕๖๔ กำหนดให้การเสนอเรื่องที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการรัฐมนตรีหรือให้ต้องเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีให้เสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีได้

๒. การดำเนินงานที่ผ่านมา

๒.๑ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๓ รองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด ชาตุศรีพิทักษย์) ได้ตรวจเยี่ยมและประชุมหารือร่วมกับคณะกรรมการฯ และผู้บริหารสำนักงานฯ และได้มอบนโยบายเกี่ยวกับแนวทางการจัดทำกรอบนโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในด้านต่างๆ เพื่อให้การดำเนินการใช้จ่ายเงินกู้ภายใต้แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมภายใต้บัญชีท้ายพระราชกำหนดเป็นปัจจัยสำคัญต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในระยะต่อไป

๒.๒ วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ สำนักงานฯ ได้ดำเนินการให้ข้อมูลและสร้างความเข้าใจกับผู้ทรงคุณวุฒิในด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในขณะที่ปรึกษาด้านผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมภายใต้ศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙)

๒.๓ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓ สำนักงานฯ ได้เสนอกรอบนโยบายฯ ให้คณะกรรมการฯ พิจารณาในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ โดยคณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบในหลักการของกรอบนโยบายฯ และมอบหมายให้ สศช. รับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ไปพิจารณาประกอบการปรับกรอบนโยบายฯ ก่อนเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณาตามขั้นตอนต่อไป ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการ ได้ดำเนินการปรับกรอบนโยบายฯ และได้นำเสนอให้คณะกรรมการฯ พิจารณารับรองเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

๒.๔ วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ สำนักงานฯ ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากภาคเอกชน ภาควิชาการ และประชาสังคมเกี่ยวกับร่างกรอบนโยบายฯ อาทิ สถาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทยสภากู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย สภาเกษตรกรแห่งชาติ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย กลุ่มเครือข่าย Satarana (เครือข่ายกลุ่มคนพัฒนาเมือง) เพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะประเด็นที่ควรให้ความสำคัญ และแนวทางการดำเนินเพื่อให้การใช้จ่ายเงินกู้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายและบรรลุวัตถุประสงค์ตามเจตนาของ

๓. สาระสำคัญของกรอบนโยบายการพื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในด้านต่าง ๆ

สำนักงานฯ ขอสรุปกรอบนโยบายฯ ตามที่คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเห็นชอบแล้ว ดังนี้

๓.๑ สรุปสถานการณ์และปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย

๓.๑.๑ สถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๓ มีจำนวนผู้ติดเชื้อสะสมทั่วโลกอย่างน้อย ๓.๓๔๕ ล้านคน กระจายตัวอยู่ใน ๒๑๒ ประเทศและเขตปกครองตนเอง โดยการระบาดในภูมิภาคต่าง ๆ ยังคงมีแนวโน้มการระบาดอย่างต่อเนื่อง และเริ่มมีการระบาดรุนแรงขึ้นในทวีปอเมริกาใต้ ทำให้หลายประเทศยังคงมาตรการจำกัดการเดินทางท่องเที่ยวและมาตรการควบคุมการเดินทางระหว่างประเทศ แม้ว่าบางประเทศจะสามารถควบคุมการระบาดได้ในระดับหนึ่ง และเริ่มมีการผ่อนคลายมาตรการภายใต้มาตรการเดินทางระหว่างประเทศ เพื่อให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจภายในประเทศสามารถดำเนินการไปได้ แต่การเดินทางระหว่างประเทศก็ยังคงอยู่ในวงจำกัด เนื่องจากประเทศอื่น ๆ ส่วนใหญ่ยังคงไม่สามารถควบคุมการระบาดได้

สำหรับประเทศไทย ภายหลังจากรัฐบาลเริ่มบังคับใช้มาตรการต่าง ๆ อาทิ การจำกัดการเดินทางทั้งในประเทศและระหว่างประเทศและการดักจับตัวคนติดเชื้อโดยเริ่มพบผู้ติดเชื้อลดลงอย่างต่อเนื่อง และรัฐบาลมีแนวโน้มที่จะผ่อนคลายมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจภายในประเทศสามารถขับเคลื่อนได้เป็นลำดับ

๓.๑.๒ ปัจจัยสำคัญที่ยังคงส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยปี ๒๕๖๓ สรุปได้ดังนี้

(๑) ความไม่แน่นอนของการสินสุดการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ : ปัจจัยที่จะมีผลต่อการสินสุดการระบาดในขณะนี้มีเพียงปัจจัยเดียว คือ การค้นพบวัคซีนที่สามารถป้องกันการติดเชื้อได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น คาดว่าการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จะคงอยู่ต่อไปอีกระยะหนึ่ง ซึ่งปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในระยะต่อไปโดยเฉพาะในภาคการท่องเที่ยวและบริการ

๒) แนวโน้มการหดตัวของเศรษฐกิจโลก : จากการประมาณการของหน่วยงานระหว่างประเทศ ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๓ คาดว่า เศรษฐกิจโลกจะมีแนวโน้มหดตัวประมาณร้อยละ ๒ - ๓ ในปี ๒๕๖๓ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจสำคัญของไทยไม่ว่าจะเป็นการห่องเที่ยว การลงทุนและการบริโภคของภาคเอกชนภายในประเทศ การผลิตในภาคอุตสาหกรรม และการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ แม้ว่าการส่งออกของไทยในเดือนมีนาคม ๒๕๖๓ จะขยายตัวในระดับร้อยละ ๔.๑๗ ก็ตาม ทำให้ทางเลือกในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในด้านต่างๆ ของปี ๒๕๖๓ และในระยะถัดไป จึงมีอยู่อย่างจำกัด และจำเป็นต้องมุ่งเน้นการกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจในท้องถิ่นเพื่อลดผลกระทบจากการหดตัวของภาคเศรษฐกิจสำคัญ รวมทั้งจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรของภาครัฐในการลงทุนเพื่อพยุงเศรษฐกิจและเกิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในประเทศเป็นหลัก

๓) การจ้างงานภายในประเทศ : การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลโดยตรงต่อการจ้างงานในสาขาวิชาการห้องเที่ยวและกิจการเกี่ยวเนื่องอื่น ๆ ที่มีแรงงานกว่า ๕ ล้านตำแหน่ง โดยในกรณีที่ประเทศไทยสามารถควบคุมการระบาดภายในประเทศให้อยู่ในวงจำกัด แต่ประเทศไทยอีก ยังไม่สามารถควบคุมการระบาดได้ คาดว่าจะมีผลกระทบต่อการจ้างงานภายในประเทศเพิ่มขึ้น เนื่องจากผลกระทบทางเศรษฐกิจจะขยายตัวจากภาคท่องเที่ยวและบริการไปสู่ภาคอุตสาหกรรม

๓.๑.๓ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อชีวิตของประชาชนในประเทศไทย และการหดตัวของเศรษฐกิจโลกแล้ว ยังส่งผลกระทบในด้านอื่น ๆ เช่น การหยุดชะงักของห่วงโซ่การผลิตในระดับโลก (Global Supply Chain Disruption) ซึ่งส่งผลต่อการผลิตสินค้าขั้นสุดท้าย การขาดแคลนสินค้าจำเป็น (เวชภัณฑ์ ยา อาหาร) การเดินทางระหว่างประเทศ และวิถีชีวิตของประชาชนทำให้ประเทศไทยต่าง ๆ เริ่มตระหนักรถึงการกลับมาสร้างความมั่นคงและขีดความสามารถในการรองรับวิกฤตของประเทศไทย ซึ่งจากวิกฤตการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ในเบื้องต้นคาดว่า จะเกิดการเปลี่ยนแปลงที่จะนำไปสู่ความปกติใหม่ (New Normal) ดังนี้

๑) การเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่การผลิต จากเดิมที่ประเทศไทยต่างๆ ได้ใช้กลยุทธ์ในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในภาคการผลิตกระจายฐานการผลิตไปยังต่างประเทศ เพื่อลดต้นทุนของสินค้าขั้นสุดท้าย คาดว่าจะมีการกระจายฐานการผลิตไปในประเทศไทยอีก ที่มีศักยภาพในการผลิตใกล้เคียงกัน เพื่อลดความเสี่ยงของการหยุดชะงักของห่วงโซ่การผลิตและอุตสาหกรรมบางประเภทที่เป็นความมั่นคงของประเทศไทย อาทิ ยา เวชภัณฑ์ มีแนวโน้มที่จะกลับไปผลิตภายในประเทศ เพื่อลดความเสี่ยงของการขาดแคลนในช่วงวิกฤต และอาจมีการทำหนدمารยาทการห้ามส่งออกสินค้าบางประเภทที่จะส่งผลต่อความมั่นคงของประเทศไทย ซึ่งอาจทำให้กระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่เกิดขึ้นในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมาเปลี่ยนแปลงไปสู่การป้องกันประเทศอย่างมากขึ้น และสร้างความสามารถในการพึ่งพาตัวเองและความยึดหยุ่นในระบบเศรษฐกิจเพื่อให้สามารถรองรับผลกระทบในกรณีที่เกิดวิกฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒) การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลจะเร่งตัวขึ้นและมีบทบาทมากขึ้น ทั้งในด้านการดำเนินธุรกิจ การค้า การบริการ และวิถีชีวิตของประชาชนที่จะใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวันมากขึ้นทั้งในด้านการซื้อขายสินค้าและบริการ บันทึกการ การศึกษา และแม้กระทั่งรูปแบบการจ้างงานและวิธีการทำงานทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งจำเป็นต้องเร่งสร้างความรู้ให้แก่ประชาชนให้สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการหากำไรและความรู้และสร้างรายได้

๓) การเดินทางระหว่างประเทศภายหลังการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ คาดว่าจะไม่สามารถพื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากความเชื่อมั่นของประชาชน ประกอบกับประเทศต่าง ๆ มีแนวโน้มที่จะกำหนดมาตรการด้านสุขภาพของผู้ที่จะเดินทางระหว่างประเทศหันในส่วนของประเทศต้นทางและประเทศปลายทาง เพื่อป้องกันการระบาดข้ามของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ และอาจเกิดโรคติดต่ออุบัติใหม่ได้ ซึ่งแม้ว่าจะสามารถค้นพบวัคซีนที่สามารถป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ได้แต่คาดว่าประเทศต่าง ๆ อาจจะไม่สามารถจัดหาวัคซีนให้เพียงพอ กับประชากรภายในประเทศได้ในระยะเวลาอันสั้น

๓.๑.๔ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย

จากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่ยังมีความไม่แน่นอนของ การสื้นสุดการระบาดและแนวโน้มการ 확ดูของเศรษฐกิจโลก ส่งผลกระทบโดยตรงต่อเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจของไทย และได้ส่งผลกระทบเป็นวงกว้างโดยเฉพาะการจ้างงาน การประกอบอาชีพของ ประชาชน และการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ ทำให้จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรของภาครัฐและความสามารถในการจัดหาทรัพยากรในการพยุงเศรษฐกิจเพื่อลดผลกระทบของประชาชนในภาคส่วนต่าง ๆ และให้ ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถดำเนินธุรกิจ ต่อไปได้ เพื่อรักษาการจ้างงานในภาพรวมของประเทศไทย นอกจากนี้ จากแนวโน้มความปกติใหม่ที่คาดว่าจะ เกิดขึ้นจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องปรับโครงสร้าง เพื่อลดการพึ่งพาการส่งออกและการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างประเทศในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ มาสู่ การสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศโดยประกอบการอย่างมีเหตุผล พอประมาณแล้ว มีภูมิคุ้มกันตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างความเข้มแข็งของประเทศจากภายในอันจะช่วยให้ มีความสามารถในการต้านทานผลกระทบ (Resilient) จากวิกฤตที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

๓.๒ หลักการ

จากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่ส่งผลกระทบต่อ เศรษฐกิจไทยและข้อจำกัดของทางเลือกในการพื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย สำนักงานฯ เห็นควร กำหนดหลักการในการพื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในด้านต่างๆ ในระยะต่อไป ดังนี้

๓.๒.๑ มุ่งเน้นการพื้นฟูและสร้างเศรษฐกิจภายในประเทศเป็นหลัก โดยให้ความสำคัญต่อ สาขาเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ยังคงมีความได้เปรียบและมีโอกาสที่จะสร้างการเติบโตให้กับประเทศไทยในช่วงหลัง การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ เช่น เกษตรอัจฉริยะ เกษตรมูลค่าสูง เกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมอาหาร Bio- Economy การท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน อุตสาหกรรมการให้บริการ (Hospitality Industry) เศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งให้ความสำคัญต่อการลงทุนและธุรกิจชุมชนที่มีศักยภาพ และโอกาส

๓.๒.๒ มุ่งเน้นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการสร้างงานและสร้างอาชีพสามารถรองรับแรงงาน ส่วนเกินที่อพยพกลับห้องถีนและชุมชน

๓.๒.๓ มุ่งเน้นการบูรณาการระหว่างหน่วยงานทั้งในด้านกำลังคน แผนงานโครงการและ การลงทุน

๓.๒.๔ มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในพื้นที่และภาคส่วนอื่นๆ ในสังคม เช่น ภาคเอกชน มูลนิธิ และภาควิชาการ

๓.๓ แนวทางการดำเนินการ

การใช้จ่ายเงินกู้ภายใต้แผนพื้นเพื่อเศรษฐกิจและสังคมภายใต้บัญชีท้ายพระราชกำหนด มีวัตถุประสงค์ในการพยุงเศรษฐกิจในภาวะวิกฤตและฟื้นฟูเศรษฐกิจให้กลับสู่ภาวะปกติ อย่างไรก็ตาม ความไม่แน่นอนของสถานการณ์การระบาดในประเทศและในระดับโลกยังมีความไม่แน่นอนของการสิ้นสุด การระบาด และยังคงมีความเสี่ยงที่ประเทศไทยอาจเกิดการระบาดซ้ำ ดังนั้น การใช้จ่ายเงินกู้ภายใต้พระราชกำหนดควรต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการแพร่ระบาดในแต่ละ ช่วงเวลา โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๓.๓.๑ ขับเคลื่อนการฟื้นฟูเศรษฐกิจภายในประเทศบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอดี ผลเพียง และสร้างการมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูเศรษฐกิจระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และ ภาคประชาชน

๓.๓.๒ สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมภายใต้ความสามารถรองรับ ผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ และความเสี่ยงจากเศรษฐกิจโลกในระยะต่อไป อาทิ การสร้างความมั่นคงทางอาหาร เวชภัณฑ์ พลังงาน ดิจิทัล ระบบโลจิสติกส์

๓.๓.๓ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศเพื่อลดการพึ่งพาการส่งออกและ นักท่องเที่ยวต่างประเทศในเชิงปริมาณไปสู่การผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นและการท่องเที่ยว เชิงคุณภาพมากขึ้น

๓.๓.๔ สร้างระบบการเรียนรู้สำหรับประชาชนในการพัฒนา/ปรับเปลี่ยนทักษะ ให้สอดรับกับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต

๓.๔ กรอบนโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในด้านต่างๆ วงเงิน ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

๓.๔.๑ กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ประชาชน เกษตรกร/สถาบันเกษตรกร ชุมชน/ วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ แรงงานที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ นิสิตนักศึกษาที่อยู่ระหว่างการเรียนและผู้ที่จบการศึกษาที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน แรงงานในระบบและ นอกระบบ และผู้ว่างงาน

๓.๔.๒ หลักเกณฑ์ของโครงการที่เข้าข่ายการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม

(๑) โครงการที่มีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๓ ของ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ

(๒) การดำเนินโครงการที่ยึดหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมือง ที่ดี โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพ (Effectiveness) ประสิทธิผล (Efficiency) การตอบสนองความต้องการ (Responsiveness) ของประชาชนและชุมชนในพื้นที่ การกระจายทรัพยากรอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ทั้งในระดับพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย(Equity) ความยั่งยืนของการดำเนินการ (Sustainability) ความโปร่งใส

(Transparency) การป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันและการตรวจสอบได้ (Accountability) โดยจะต้องมีการรายงานผลการดำเนินงานที่เปิดเผยต่อสาธารณะอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ยังอาจต้องมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๓) โครงการที่สามารถสร้างการจ้างงาน สร้างอาชีพในชุมชน การพัฒนาเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ในชุมชน การเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์ของชุมชนกับตลาดภายในประเทศและระหว่างประเทศ

๔) โครงการที่เป็นการเพิ่มศักยภาพในสาขาวิชาการผลิต การบริการที่ยังคงมีความได้เปรียบและเป็นที่ต้องการของตลาด รวมทั้งมีโอกาสในการเติบโตในช่วงหลังจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ โดยพิจารณานำแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (BCG) มาใช้เป็นกรอบในการจัดทำโครงการ

๕) โครงการที่สามารถรองรับการบริโภค และการผลิตภายในประเทศในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๖๓

๖) โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชน และสนับสนุนการเพิ่มศักยภาพของภาคการผลิตและภาคการบริการของประเทศ

๓.๔.๓ ขอบเขตแผนงาน/โครงการเพื่อพื้นฟูเศรษฐกิจ

แผนงาน/โครงการที่จะขอรับการจัดสรรเงินกู้ภายใต้พระราชกำหนด เป็นโครงการที่มีความสอดคล้องกับหลักการในข้อ ๓.๒ และแนวทางตามข้อ ๓.๓ รวมทั้งส่งผลต่อการปรับโครงสร้างให้สามารถตอบสนองความปกติใหม่ (New Normal) ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ โดยมีขอบเขตแผนงาน/โครงการ ดังนี้

๑) แผนงานหรือโครงการลงทุนและกิจกรรมการพัฒนาที่สามารถผลักดันกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพิ่มศักยภาพ และยกระดับการค้า การผลิต และการบริการในสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ โดยครอบคลุมภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การค้าและการลงทุน ท่องเที่ยวและบริการ :

๑.๑) ภาคเกษตรกรรม : เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่ โดย

▪ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต วางระบบกระบวนการผลิตที่ถูกสุขาภิบาลและความปลอดภัย

▪ ปรับระบบการทำเกษตร โดยส่งเสริมให้เกษตรกรที่มีศักยภาพปรับรูปแบบการทำเกษตรไปสู่การทำเกษตรอัจฉริยะและเชื่อมโยงการผลิตภาคการเกษตรให้สามารถเข้าสู่เกษตรอุตสาหกรรม โดยประยุกต์ใช้เครื่องจักรกลเกษตรและเทคโนโลยีเกษตรมั่นยำในกระบวนการผลิต เพื่อปรับระบบการผลิตสู่เกษตรสมัยใหม่ ทั้งนี้ ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้มีการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศไทยเป็นหลัก

▪ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร โดยการให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพสินค้า Premium และความหลากหลายผลิตภัณฑ์ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถ

ค้าขายออนไลน์ผ่านตลาด e-Commerce ทั้งที่เป็น e-Marketplace หรือ Social Commerce ด้วยต้นทุน การขนส่งและการตลาดที่แข็งขันได้

๑.๒) ภาคอุตสาหกรรม การค้า/การลงทุน : พื้นฟูอุตสาหกรรมและภาคธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาด โดยทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน สนับสนุนการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่มีเทคโนโลยีขั้นสูงและทันสมัยมาใช้ในกระบวนการผลิต และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่พัฒนาเขตเศรษฐกิจต่าง ๆ ตามนโยบายของรัฐฯ สร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาทักษะแรงงานให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการผลิตขั้นสูง ขยายการจัดตั้งศูนย์วิเคราะห์และทดสอบผลิตภัณฑ์ (Testing Center) ในภาคอุตสาหกรรมสำคัญ

๑.๓) ภาคท่องเที่ยวและบริการ : มุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ (Responsible Tourism) อุตสาหกรรมการให้บริการ (Hospitality Industry) และเศรษฐกิจสร้างสรรค์โดยปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกในเมืองหลักและเมืองรอง เพื่อยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้องให้ได้มาตรฐานสากล รวมทั้งมาตรฐานด้านสาธารณสุขและด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความปลอดภัยด้านสุขภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) ของแหล่งท่องเที่ยว สร้างและยกระดับแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้เป็นแม่เหล็กดึงดูดนักท่องเที่ยว รวมทั้งประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการให้บริการ และฝึกอบรมและพัฒนาผู้ประกอบการ ตลอดจนพัฒนาฝีมือแรงงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการให้บริการให้มีความพร้อมในการให้บริการ

ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินโครงการภายใต้แผนงานหรือโครงการลงทุนและกิจการการพัฒนาที่สามารถพลิกฟื้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจฯ เป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทย อาจกำหนดให้มีรูปแบบการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการภาคเอกชนที่ประสบความสำเร็จในแต่ละด้านเพื่อทำหน้าที่พัฒนาและยกระดับมาตรฐานและคุณภาพชีวภาพ

๒) แผนงานพื้นฟูเศรษฐกิจท่องถิ่นและชุมชน : ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจของชุมชน โดยการสร้างงาน สร้างรายได้ ให้เกิดขึ้นในท้องถิ่นชุมชน โดย

๒.๑) พัฒนาสินค้าและบริการของชุมชน ได้แก่ การปรับปรุง ส่งเสริม เกษตรกรรมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง/เกษตรผสมผสาน เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับเกษตรรายย่อย และพัฒนาสินค้าชุมชน (OTOP) การท่องเที่ยวชุมชน และบริการที่เกี่ยวเนื่องบนแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาระบวนการผลิต การแปรรูป และการใช้ชั้นวัตกรรม ด้วยการสนับสนุนจากหน่วยงานและสถาบันการศึกษา รวมถึงการรวมกลุ่มกันดำเนินกิจกรรมของชุมชน เพื่อนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้อย่างยั่งยืน

๒.๒) พัฒนาการตลาดและสิ่งอำนวยความสะดวกความสะอาด โดยส่งเสริม พัฒนาการตลาดตามแนวทางความปกติใหม่ (New Normal) ที่มีการรักษาระยะห่าง การรักษาความสะอาด และการป้องกันโรคติดต่ออย่างเคร่งครัด และส่งเสริมการเปิดตลาดสู่ภายนอกโดยใช้ระบบการตลาดออนไลน์ รวมทั้งการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นเพื่อส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจของชุมชนและเศรษฐกิจแบบแบ่งปัน (Sharing Economy)

๒.๓) พัฒนาโครงการสร้างพื้นฐานและส่งเสริมสาธารณะประโยชน์ระดับชุมชน ได้แก่ พัฒนาโครงการสร้างพื้นฐานในชุมชนเพื่อสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน รวมทั้งเป็นแหล่งจ้างงาน

๒.๔) ส่งเสริมและพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน โดยให้หน่วยงาน องค์กร และสถาบันการศึกษาสนับสนุนการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและชุมชน

๒.๕) เกิดการฟื้นฟูและพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยตึงดูดคนรุ่นใหม่ ผู้ประกอบการที่มีความรู้และศักยภาพกลับคืนถิ่นเพื่อไปประกอบกิจการในท้องถิ่นของตนเอง

ทั้งนี้ การดำเนินโครงการภายใต้แผนงานหรือโครงการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ท้องถิ่นและชุมชน ควรให้ความสำคัญกับการดำเนินโครงการที่จะก่อให้เกิดการสร้างงานและสร้างอาชีพ ในท้องถิ่นและชุมชนในระยะยาว โดยเฉพาะผู้จบการศึกษาที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งของเศรษฐกิจระดับชุมชนและก่อให้เกิดการกระจายความเจริญสู่ชนบทได้อย่างยั่งยืน

๓) แผนงานหรือโครงการเพื่อส่งเสริมและรัฐบาลบริโภคภาระร่วมเรื่อง และเอกสาร: จัดทำมาตรการด้านภาษีและหรือมีใช้ภาษี เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนซื้อสินค้าและบริการจากผู้ประกอบการรายย่อย การใช้สินค้าที่ผลิตภายในประเทศเป็นหลักและการห้องเที่ยวภายในประเทศในช่วง หลังจากสถานการณ์การระบาดยุติแล้ว

๔) แผนงานพัฒนาโครงการสร้างพื้นฐานผ่านการดำเนินโครงการหรือกิจกรรม เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ยกระดับโครงการสร้างพื้นฐาน และสนับสนุนกระบวนการผลิตเพื่อ การพัฒนาประเทศในระยะต่อไป : มุ่งเน้นการพัฒนาโครงการสร้างพื้นฐานที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจทางด้านการค้า การลงทุน การผลิตและการบริการในสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย รวมถึง เศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชนที่ได้ดำเนินการในข้อ ๑) และข้อ ๒) ให้เป็นไปอย่างสะดวก ปลอดภัย มีมาตรฐาน บนต้นทุนที่แข่งขันได้ ได้แก่

๔.๑) การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำและระบบคลประทาน โดยการพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำพัฒนาด้วยน้ำดักกลางและขนาดเล็ก น้ำดาลที่มีความพร้อมในการดำเนินการ ซึ่งนอกจากจะเป็นการช่วยภาคการเกษตรให้มีน้ำใช้เพียงพอต่อการเพาะปลูกแล้ว ยังเป็นการกระจายเม็ดเงินลงทุนไปในพื้นที่ต่าง ๆ และจะเป็นการช่วยเพิ่มปริมาณการกักเก็บน้ำของประเทศไทยรองรับในกรณีภัยแล้ง และอุทกภัยในอนาคตได้ด้วย

๔.๒) การพัฒนาระบบคมนาคมส่งและโลจิสติกส์ โดย

▪ การพัฒนา/ปรับปรุงโครงข่ายคมนาคมในรูปแบบต่างๆ ให้สามารถเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าจากชุมชน/ท้องถิ่นสู่ประตูการค้าหรือจุดต้นทางการเดินทาง ที่สำคัญของประเทศไทยได้อย่างสะดวก ปลอดภัย และมีต้นทุนลดลง

▪ การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวกต่างๆ อาทิ ศูนย์รวมและกระจายสินค้า โดยให้ความสำคัญกับโครงการที่ช่วยสนับสนุนให้สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ของภาครัฐได้อย่างเป็นรูปธรรม

๔.๓) การพัฒนาดิจิทัลแพลตฟอร์ม ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาครัฐและภาคเอกชนเกิดการวิจัยและพัฒนาดิจิทัลแพลตฟอร์มภายในประเทศในลักษณะบูรณาการ ทั้งในส่วนของ

การศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต การประกอบอาชีพของประชาชนทั้งในระดับครัวเรือน วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงรองรับการประกอบธุรกิจในภาคการผลิตและภาคบริการในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสาร 5G เพื่อรับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตในอนาคต ตอบสนองต่อความต้องการใช้งานของทุกภาคส่วน ครอบคลุมและทั่วถึง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบการค้าออนไลน์ภายในประเทศที่สามารถเชื่อมโยงกับระบบโลจิสติกส์ภายในประเทศ เพื่อให้ประชาชน ผู้ประกอบการ ชุมชนหรือวิสาหกิจชุมชนสามารถใช้ประโยชน์ในการเข้าถึงผู้บริโภคได้โดยตรงและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตของชุมชน

๓.๔.๔ ครอบระยะเวลาดำเนินงาน

กิจกรรม	พฤษภาคม				มิถุนายน				กรกฎาคม				สิงหาคม				กันยายน					
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4
1. รับฟังความคิดเห็นภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั่วราชอาณาจักร นิยาม化 Focus Group/ Public Hearing																						
2. เตรียมการทางวิชาการในระบบศูนย์ภักดีของฯ																						
3. พัฒนาศักยภาพ ทิวทัศน์ภูมิประเทศ และ Globalize กองทัพ นิยาม化 เพื่อสนับสนุนภารกิจชุมชนที่																						
4. เสนอ กรม เที่ยงศูนย์ภักดีของฯ																						
5. จัด Project planning workshop ร่วมกับหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าของโครงการ																						
6. หน่วยงานซึ่งท้าทายตนเองโครงการเสนอ ลักษณะ																						
7. กศช. เสนอความอนุญาติที่จราจรภายใน 10 วัน																						
8. คณะกรรมการรายงานผลของการพัฒนาคือ คณะกรรมการชุดที่ ๗ นี้																						
9. คณะกรรมการชุดที่ ๘ นี้ ภายใน 7 วัน																						
10. เสนอผลการพัฒนาต่อคณะกรรมการชุดที่ ๙																						
11. หน่วยงานร่วมดำเนินโครงการ																						

(รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

๔. ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

เห็นชอบกรอบนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในด้านต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการกลั่นกรองการใช้จ่ายเงินกู้ได้มีมติเห็นชอบแล้วในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เพื่อนำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณาตามข้อ ๑๒ วรรคหนึ่งของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการดำเนินการตามแผนงานหรือโครงการภายใต้พระราชกำหนดให้สำนักนายกรัฐมนตรีลงนามแต่งตั้งคณะกรรมการชุดที่ ๗ นี้ ภายใน ๗ วัน คณะกรรมการชุดที่ ๘ นี้ ภายใน ๑๓ วัน คณะกรรมการชุดที่ ๙ นี้ ภายใน ๗ วัน คณะกรรมการชุดที่ ๑๐ นี้ จึงได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๓ พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งเมื่อคณะกรรมการรัฐมนตรีเห็นชอบแล้วสำนักงานฯ จะได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทั้งนี้ สำนักงานฯ ได้มีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ให้นำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณาต่อไปด้วยแล้ว จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายพศพงษ์ ศิริสัมพันธ์)

เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ประธานกรรมการกลั่นกรองการใช้จ่ายเงินกู้

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการกลั่นกรองการใช้จ่ายเงินกู้

โทรศัพท์ ๐๒ ๒๘๐ ๔๐๔๕

โทรสาร ๐๒ ๒๘๐ ๑๙๖๐

Email: soontraluck@nesdc.go.th

**กรอบนโยบายการพื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในด้านต่างๆ
ภายใต้แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม
ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
กรอบวงเงิน 400,000 ล้านบาท**

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตามที่ได้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปทั่วโลกรวมถึงประเทศไทย ส่งผลให้แต่ละประเทศต้องดำเนินมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดและทำให้การระบาดอยู่ในวงจำกัด โดยหลายประเทศได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินภายในประเทศและใช้มาตรการจำกัดกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ โดยการใช้มาตรการควบคุมให้ประชาชนอยู่ในเคหะสถาน การปิดน่านพื้นาและด่านชายแดนทั้งทางบกและทางทะเล เพื่อจำกัดการเดินทางระหว่างประเทศ ซึ่งมาตรการดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ดำเนินมาตรการและยังส่งผลกระทบต่อเนื่องไปยังระบบเศรษฐกิจโลก

ประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่แตกต่างจากประเทศอื่น ๆ โดยพบผู้ป่วยติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รายแรกในเดือนมกราคม 2563 โดยช่วงระหว่างเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ การระบาดยังอยู่ในวงจำกัด แต่ในช่วงเดือนมีนาคม 2563 การระบาดมีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้รัฐบาลต้องประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินทั่วประเทศ และดำเนินมาตรการเพื่อจำกัดการเคลื่อนที่และกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนในประเทศไทย ซึ่งจากความร่วมมือประชาชน เอกชน และภาครัฐ ทำให้ในช่วงเดือนเมษายน 2563 จำนวนผู้ติดเชื้อต่อวันลดลงอย่างต่อเนื่องจนอยู่ในระดับต่ำ

อย่างไรก็ตาม ผลกระทบจากการแพร่ระบาดได้เริ่มส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจไทยตั้งแต่ช่วงเดือนมกราคม 2563 โดยสาขาระบบท่องเที่ยวและบริการได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลง และผลกระทบด้านเศรษฐกิจได้เริ่มกระจายวงกว้างขึ้นเรื่อยๆ ตั้งแต่ช่วงเดือนกุมภาพันธ์เป็นต้นมา เมื่อการระบาดเริ่มแพร่กระจายไปยังทวีปยุโรป และสหรัฐอเมริกา

จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเดือนมกราคม - มีนาคม 2563 ประกอบกับแนวโน้มผลกระทบทางเศรษฐกิจในปี 2563 ดังกล่าว รัฐบาลจึงได้ดำเนินมาตรการให้ความช่วยเหลือประชาชนและผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบในช่วงเดือนมีนาคม 2563 ไปแล้วระดับหนึ่ง แต่เนื่องจากวิกฤตที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ส่งผลกระทบเป็นวงกว้างทั้งในด้านการประกอบธุรกิจ และวิถีชีวิตของประชาชนในประเทศไทย และมีแนวโน้มที่ผลกระทบดังกล่าวจะมีความต่อเนื่องยาวนาน เนื่องจากปัจจัยสำคัญที่จะหยุดยั้งการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 คือการค้นพบวัคซีนที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น เพื่อเตรียมการรับมือกับผลกระทบและให้ความช่วยเหลือประชาชนและผู้ประกอบการภายในการระบาดในระยะต่อไป รัฐบาลจึงได้จัดทำพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยี่ยวยา และพื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563 โดยได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2563 และได้กำหนดให้พระราชกำหนดฯ มีผลบังคับใช้แล้วตั้งแต่วันที่ประกาศ โดยการดำเนินการตามพระราชกำหนดฯ จะเป็นการให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินในวงเงินไม่เกิน 1 ล้านล้านบาท เพื่อดำเนินการใน 3 แผนงานหลัก ได้แก่

1) แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์ทางการแพทย์และสาธารณสุข เพื่อแก้ปัญหาการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 วงเงินรวม 45,000 ล้านบาท

2) แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือ เยียวยา และชดเชยให้กับภาคประชาชน เกษตรกร และผู้ประกอบการ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 วงเงินรวม 555,000 ล้านบาท

3) แผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 วงเงินรวม 400,000 ล้านบาท

การดำเนินการตามพระราชกำหนดฯ ดังกล่าว ได้กำหนดกลไกให้มีคณะกรรมการล้วนกรองการใช้จ่ายเงินกู้ (คณะกรรมการฯ) ซึ่งประกอบด้วย เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นประธานกรรมการ มีปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้ทรงคุณวุฒิที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกิน 5 คน เป็นกรรมการ และให้รองเลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติคนหนึ่งซึ่งเลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมอบหมายเป็นเลขานุการ และมีผู้แทนสำนักงบประมาณกับผู้แทนสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ เป็นผู้ช่วยเลขานุการร่วม โดยคณะกรรมการฯจะได้รับงบประมาณจากคณะกรรมการฯ จึงมีตั้งแต่วันที่ 21 เมษายน 2563 วงเงินเบิกจ่ายเดือนละ 200 ล้านบาท ให้กับสำนักงบประมาณต่อเดือน จนกว่าจะได้รับผลการประเมินตามแผนงานหรือโครงการภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจตรวจการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563 พ.ศ. 2563 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 21 เมษายน 2563 ซึ่งข้อ 12 ของระเบียบฯ ดังกล่าวกำหนดให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สำนักงานฯ) จัดทำกรอบนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในด้านต่างๆ เสนอต่อกomite สำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อรับทราบและนำเสนอด้วยความเห็นชอบ ซึ่งเมื่อคณะกรรมการฯเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐเสนอโครงการที่มีความสอดคล้องกับกรอบนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในด้านต่างๆ เพื่อขอใช้จ่ายเงินกู้ภายใต้เงินในแผนงานหรือโครงการที่ 3 ตามขั้นตอนต่อไป

ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในด้านต่างๆ มีทิศทางการดำเนินการที่ชัดเจน รอบคอบ และมีประสิทธิภาพ สำนักงานฯ จึงได้จัดทำร่างกรอบนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในด้านต่างๆ ภายใต้วงเงิน 400,000 ล้านบาท โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. สรุปสถานการณ์และปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย

1.1 สถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ณ เดือนเมษายน 2563 มีจำนวนผู้ติดเชื้อสะสมทั่วโลกอย่างน้อย 3.348 ล้านคน กระจายตัวอยู่ใน 212 ประเทศและเขตปกครองตนเอง โดยจำนวนผู้ติดเชื้อในทวีปเมริกาเหนือประมาณ 1.20 ล้านคน ทวีปยุโรปประมาณ 1.40 ล้านคน ทวีปเอเชียประมาณ 500,000 คน ทวีปอเมริกาใต้ประมาณ 200,000 คน ทวีปแอฟริกาประมาณ 40,000 คน และโอเชียเนีย (รวมออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์) ประมาณ 8,000 คน โดยในทวีปยุโรปและประเทศไทยหรืออเมริกายังมีแนวโน้มการระบาดอย่างต่อเนื่อง และเริ่มมีการระบาดเพิ่มมากขึ้นในประเทศไทยเช่น

และทวีปอเมริกาใต้โดยเฉพาะประเทศไทยเริ่มมีแนวโน้มการระบาดมากขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน โดยทวีปแอฟริกายังคงมีแนวโน้มการระบาดและยังไม่มีแนวโน้มที่จะควบคุมได้ ในขณะที่ในทวีปเอเชีย จีน เกาหลีใต้ และไต้หวัน เริ่มควบคุมการระบาดได้แล้ว แต่ประเทศไทยยังคงมีการระบาดอย่างต่อเนื่อง สำหรับเอเชียเนี้ย สามารถควบคุมการระบาดได้ในระดับหนึ่งแล้ว โดยพบผู้ติดเชื้อใหม่ในประเทศไทยอสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ โดยเฉลี่ยประมาณไม่เกิน 20 คนมาระยะหนึ่งแล้ว

จากสถานการณ์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การระบาดในภูมิภาคต่าง ๆ ยังมีแนวโน้มการระบาดอย่างต่อเนื่อง และเริ่มมีการระบัตรุนแรงขึ้นในทวีปอเมริกาใต้ ทำให้หลายประเทศยังคงมาตรการจำกัดการเคลื่อนที่ของประชาชน และการป้องกันหรือห้ามการเดินทางระหว่างประเทศ แม้ว่าบางประเทศจะสามารถถูกควบคุมการระบาดได้ในระดับหนึ่ง และเริ่มมีการผ่อนคลายมาตรการภายในประเทศ เพื่อให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจภายในประเทศสามารถดำเนินการไปได้ แต่การเดินทางระหว่างประเทศยังคงอยู่ในวงจำกัด เนื่องจากประเทศอื่นๆ ส่วนใหญ่ยังคงไม่สามารถควบคุมการระบาดได้

สำหรับประเทศไทย ภายหลังจากรัฐบาลเริ่มบังคับใช้มาตรการต่าง ๆ อาทิ การลดการเดินทางของประชาชน โดยขอความร่วมมือประชาชนให้ลดการเดินทางระหว่างพื้นที่โดยไม่จำเป็น การทำงานที่บ้าน งดการทำกิจกรรมที่เป็นการรวมกลุ่มคนจำนวนมาก จำกัดการให้บริการในร้านอาหาร เครื่องดื่ม การปิดสถานประกอบการที่มีความสีียงต่อการแพร่กระจายของไวรัสโคโรนา 2019 จำกัดเวลาในการออกนอกเคหสถาน และการจำกัดการเดินทางระหว่างประเทศทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ทำให้สถานการณ์การระบาดในช่วงเดือนเมษายนมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น โดยเริ่มพบผู้ติดเชื้อลดลงอย่างต่อเนื่อง และรัฐบาลมีแนวโน้มที่จะผ่อนคลายมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจภายในประเทศสามารถขับเคลื่อนได้เป็นลำดับ

1.2 ปัจจัยสำคัญที่ยังคงส่งผลต่อเศรษฐกิจไทยปี 2563 สรุปได้ดังนี้

1.2.1 ความไม่แน่นอนของการสื้นสุดการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 : ขณะนี้ยังคงมีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อย่างต่อเนื่อง และหลายประเทศที่เคยควบคุมการระบาดได้ในระดับหนึ่งแล้ว และเริ่มผ่อนคลายมาตรการควบคุมเพื่อหันผลให้เศรษฐกิจในประเทศเริ่มขึ้นคลื่นได้กับประสบปัญหาการระบาดซ้ำ เช่น ประเทศไทยสิงคโปร์ และญี่ปุ่น เป็นต้น ในขณะที่บางประเทศที่ยังคงมีการระบาดอยู่อย่างต่อเนื่องเริ่มได้รับแรงกดดันจากทั้งประชาชนภายในประเทศและภาครัฐก็ให้เริ่มมีการผ่อนคลายมาตรการต่างๆ เพื่อให้เศรษฐกิจเคลื่อนตัวได้ หลังจากหยุดนิ่งในช่วงเดือนมีนาคม 2563 ซึ่งปัจจัยที่จะยุติการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในขณะนี้มีเพียงปัจจัยเดียว คือ การคันพบรักษาที่สามารถป้องกันการติดเชื้อได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในประเทศไทยต่าง ๆ และในประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะคงอยู่ต่อไปอีกระยะหนึ่ง ซึ่งปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลต่อการกำหนดนโยบายการพื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในช่วงต่อไป โดยเฉพาะในสาขาวิชาการท่องเที่ยวที่เป็นหนึ่งในภาคบริการหลักของประเทศไทยในช่วงที่ผ่านมา

1.2.2 แนวโน้มการคาดตัวของเศรษฐกิจโลก : จากการประมาณการอัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลกจากหน่วยงานระหว่างประเทศ ณ เดือนเมษายน 2563 พบว่า เศรษฐกิจโลกในปี 2563 มีแนวโน้มหดตัวในระดับประมาณร้อยละ 2 – 3 ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจสำคัญของไทยไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยว การลงทุนและการบริโภคของภาคเอกชนภายในประเทศ การผลิตในภาคอุตสาหกรรม และ

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ แม้ว่าการสองออกของไทยในเดือนมีนาคม 2563 จะขยายตัวในระดับร้อยละ 4.17 แต่ภาคการท่องเที่ยวของไทยจะยังคงได้รับผลกระทบต่อเนื่องจากมาตรการที่ประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทย จำกัดการเดินทางระหว่างประเทศ ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศลดลงประมาณร้อยละ 70 การใช้กำลังการผลิตในอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศไทยในเดือนมีนาคม 2563 อาทิ อุตสาหกรรมยานยนต์ และ อุตสาหกรรมอาหารเครื่องดื่ม ปรับตัวลดลงประมาณร้อยละ 20 เปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า อย่างไรก็ต้องมีอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2562 ในขณะที่การลงทุนและการบริโภคของภาคเอกชนในปี 2563 มีแนวโน้มลดลง

จากแนวโน้มการหดตัวของเศรษฐกิจโลกที่ส่งผลต่อเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจของไทยข้างต้น พบว่า ทางเลือกในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในระยะถัดไปมีอยู่อย่างจำกัด การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในช่วงปี 2563 จำเป็นต้องมุ่งเน้นในสาขาเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มขยายตัวได้ในระยะถัดไป และสามารถกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจในห้องถูนเพื่อตัดผลกระทบจากการหดตัวของภาคเศรษฐกิจสำคัญ โดยการดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรของภาครัฐในการลงทุนเพื่อพยุงเศรษฐกิจและ เกิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายในประเทศเป็นหลัก

1.2.3 การจ้างงานภายในประเทศ : ในช่วงแรกของการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลกระทบต่อการจ้างงานในสาขาวิชาการท่องเที่ยว และกิจการเกี่ยวน้ำเงินอื่น ๆ ที่มีแรงงานกว่า 4 ล้านตำแหน่ง ซึ่งเมื่อการระบาดขยายตัวไปในภูมิภาคต่าง ๆ และภาครัฐจำเป็นต้องดำเนินมาตรการเพื่อป้องกันและจำกัด การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในช่วงเดือนมีนาคม – เมษายนที่ผ่านมา เริ่มส่งผลกระทบต่อการจ้างงานในภาคการผลิตของประเทศไทย โดยในขณะนี้มีแรงงานในระบบที่ได้รับผลกระทบไปลังเหลือเบียนเพื่อขอรับเงินประกันสังคมประมาณ 1.18 ล้านคน และผู้มีอาชีพอิสระที่ลงทะเบียนขอรับเงินเยียวยาจากภาครัฐ ประมาณ 23 ล้านคน ซึ่งในกรณีที่ประเทศไทยสามารถควบคุมการระบาดภายในประเทศให้อยู่ในวงจำกัด แต่ประเทศอื่นๆ ยังไม่สามารถควบคุมการระบาดได้ ผลกระทบต่อการจ้างงานภายในประเทศจะยังคงอยู่ต่อไปอีกระยะหนึ่งและ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยคาดว่าผลกระทบต่อการจ้างงานในประเทศไทยจะขยายตัวจากภาคบริการไปสู่ภาคอุตสาหกรรม บางสาขา อาทิ อุตสาหกรรมรถยนต์ เนื่องจากการลดลงของความต้องการ (Demand) ภายในประเทศและ ต่างประเทศ

1.3 แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ใน 212 ประเทศและเขตการปกครอง นอกจังหวะ สร้างผลกระทบต่อชีวิตของประชาชนในประเทศไทยต่าง ๆ และการหดตัวของเศรษฐกิจโลกแล้ว ยังส่งผลกระทบในด้านอื่น ๆ เช่น การหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทานเศรษฐกิจโลก (Global Supply Chain Disruption) ซึ่งส่งผลต่อการผลิตสินค้าขั้นสุดท้าย การขาดแคลนสินค้าจำเป็น (เวชภัณฑ์ ยา อาหาร) การเดินทางระหว่างประเทศ และ วิถีชีวิตของประชาชน เป็นต้น ทำให้ประเทศไทยต่าง ๆ เริ่มตระหนักรถึงการกลับมาสร้างความมั่นคงและ เพิ่มขีดความสามารถในการรองรับวิกฤตของประเทศไทย ซึ่งจากวิกฤตการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 คาดว่า ในเบื้องต้นจะเกิดการเปลี่ยนแปลงที่จะนำไปสู่ความปกติใหม่ (New Normal) ดังนี้

1.3.1 การเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่อุปทานเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ลดต้นทุนของสินค้าขั้นสุดท้าย คาดว่าจะมีการกระจายหรือย้ายฐานการผลิตไปในประเทศอื่น ๆ ที่มีศักยภาพในการผลิตใกล้เคียงกัน เพื่อลดความเสี่ยงของการหยุดชะงักของห่วงโซ่การผลิต และอุตสาหกรรมบางประเภทที่เป็นความมั่นคงของประเทศ อาทิ ยา เวชภัณฑ์ มีแนวโน้มที่จะกลับไปผลิตภายในประเทศเพื่อลดความเสี่ยงของการขาดแคลนในช่วงวิกฤต และอาจมีการกำหนดมาตรการห้ามส่งออกสินค้าบางประเภทที่จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ซึ่งอาจทำให้กระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่เกิดขึ้นในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา เปลี่ยนแปลงไปสู่การปกป้องผลประโยชน์ของประเทศไทยมากขึ้น และสร้างความสามารถในการพัฒนาและความยืดหยุ่นในระบบเศรษฐกิจเพื่อให้สามารถรองรับผลกระทบในกรณีที่เกิดวิกฤตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3.2 การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลจะเร่งตัวขึ้น และมีบทบาทมากขึ้นทั้งในด้านการดำเนินธุรกิจ การค้า การบริการ และวิถีชีวิตของประชาชนที่จะใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวันมากขึ้น ทั้งในด้านการซื้อขายสินค้า บริการ นันทนาการ การศึกษา และแม้กระทั่งรูปแบบการจ้างงานและวิธีการทำงานทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งจำเป็นต้องเร่งสร้างความรู้ให้แก่ประชาชนให้สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการหากำไรและสร้างรายได้

1.3.3 การเดินทางระหว่างประเทศภายหลังการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเบื้องต้น คาดว่า การเดินทางระหว่างประเทศจะไม่สามารถพื้นตัวได้อย่างรวดเร็วภายหลังสิ้นสุดการระบาดเนื่องจากความเชื่อมั่นของประชาชน ประกอบกับประเทศต่าง ๆ มีแนวโน้มที่จะกำหนดมาตรการด้านสุขภาพของผู้ที่จะเดินทางระหว่างประเทศ ทั้งในส่วนของประเทศต้นทางและประเทศปลายทาง เพื่อป้องกันการระบาดซ้ำ ซึ่งแม้ว่าจะสามารถดันพบรักษาพื้นที่สามารถป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แต่ประเทศต่าง ๆ อาจไม่สามารถจัดหาวัคซีนให้เพียงพอ กับประชากรภายในประเทศได้ในระยะเวลาอันสั้น

1.4 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย

ผลกระทบจากการระบาดที่ยังมีความไม่แน่นอนและแนวโน้มการหดตัวของเศรษฐกิจโลก ส่งผลกระทบโดยตรงต่อเครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจของไทยทั้งในภาคการผลิต ภาคการบริการ และภาคการส่งออก ไม่สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้ ทำให้เครื่องยนต์ทางเศรษฐกิจของไทยในช่วงที่ยังคงมีสถานการณ์การระบาดทั่วโลกเหลือเพียงการใช้ทรัพยากรของภาครัฐและความสามารถในการจัดหาทรัพยากรในการพยุงเศรษฐกิจ ขณะที่ วิกฤตที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบเป็นวงกว้างโดยเฉพาะการจ้างงาน การประกอบอาชีพของประชาชน และการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ ทำให้ในระยะสั้นจำเป็นต้องลดผลกระทบของประชาชนในภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคม และให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ เพื่อรักษาการจ้างงานในภาพรวมของประเทศ

นอกจากนี้ แนวโน้มความปกติใหม่ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องปรับโครงสร้างเพื่อลดการพึ่งพาการส่งออกและการหดตัวที่ยาวของนักท่องเที่ยวต่างประเทศในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ มาสู่การสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยประกอบการอย่างมีเหตุผล พอประมาณและมีภูมิคุ้มกันตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างความเข้มแข็งของประเทศไทยจากภัยในอันจะช่วยให้มีความสามารถในการต้านทานผลกระทบ (Resilient) จากวิกฤตที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

2. หลักการ

จากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยและข้อจำกัดของทางเลือกในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย สำนักงานฯ เห็นควรกำหนดหลักการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในระยะต่อไป ดังนี้

2.1 มุ่งเน้นการพัฒนาและสร้างเศรษฐกิจภายในประเทศเป็นหลัก โดยให้ความสำคัญต่อสาขาเศรษฐกิจของประเทศที่ยังคงมีความได้เปรียบและมีโอกาสที่จะสร้างการเติบโตให้กับประเทศไทยในช่วงหลังการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เช่น เกษตรอัจฉริยะ เกษตรมูลค่าสูง เกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมอาหาร Bio-Economy การห้องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน อุตสาหกรรมการให้บริการ (Hospitality Industry) เศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งให้ความสำคัญต่อกิจกรรมและธุรกิจชุมชนที่มีศักยภาพและโอกาส

2.2 มุ่งเน้นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการสร้างงานและสร้างอาชีพสามารถรองรับแรงงานส่วนเกินที่อพยพกลับท้องถิ่นและชุมชน

2.3 มุ่งเน้นการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน ทั้งในด้านกำลังคน แผนงานโครงการและการลงทุน

2.4 มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในพื้นที่และภาคส่วนอื่นๆ ในสังคม เช่น ภาคเอกชน มูลนิธิ และภาควิชาการ

3. แนวทางการดำเนินการ

การใช้จ่ายเงินกู้ภายใต้พระราชกำหนดฯ มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาเศรษฐกิจในภาวะวิกฤต และพัฒนาเศรษฐกิจให้กลับสู่ภาวะปกติ อย่างไรก็ตาม ความไม่แน่นอนของสถานการณ์การระบาดในประเทศไทย และในระดับโลกยังมีความไม่แน่นอนของการสืบสุดการระบาด และยังคงมีความเสี่ยงที่ประเทศไทยอาจเกิดการระบาดซ้ำ ดังนั้น การใช้จ่ายเงินกู้ภายใต้พระราชกำหนดฯ ควรต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการแพร่ระบาดในแต่ละช่วงเวลา โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

3.1 ขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ และภาคประชาชน

3.2 สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศไทยให้สามารถรองรับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และความเสี่ยงจากเศรษฐกิจโลกในระยะต่อไป อาทิ การสร้างความมั่นคงทางอาหาร เวชภัณฑ์ พลังงาน ดิจิทัล ระบบโลจิสติกส์

3.3 ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยเพื่อลดการพึ่งพาการส่งออกและนักท่องเที่ยวต่างประเทศในเชิงปริมาณไปสู่การผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นและการห้องเที่ยวเชิงคุณภาพมากขึ้น

3.4 สร้างระบบการเรียนรู้สำหรับประชาชนในการพัฒนา/ปรับเปลี่ยนทักษะ ให้สอดรับกับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต

4. กรอบนโยบายการพื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในด้านต่างๆ วงเงิน 400,000 ล้านบาท

4.1 กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ประชาชน เกษตรกร/สถาบันเกษตรกร ชุมชน/วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ แรงงานที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 นิสิตนักศึกษาที่อยู่ระหว่างการเรียนและผู้ที่จบการศึกษาที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน แรงงานในระบบและนอกระบบ และผู้ว่างงาน

4.2 หลักเกณฑ์ของโครงการที่เข้ามายการพื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม

4.2.1 โครงการที่มีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ 13 ของระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการดำเนินการตามแผนงานหรือโครงการภายใต้พระราชกำหนดให้สำนัก กระทรวงการคลังภูเงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยี่ยวยา และพื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาด ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563 พ.ศ. 2563

4.2.2 การดำเนินโครงการที่ยึดหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยคำนึงถึง ประสิทธิภาพ (Effectiveness) ประสิทธิผล (Efficiency) การตอบสนองความต้องการ (Responsiveness) ของ ประชาชนและชุมชนในพื้นที่ การกระจายทรัพยากรอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมทั้งในระดับพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย (Equity) ความยั่งยืนของการดำเนินการ (Sustainability) ความโปร่งใส (Transparency) การป้องกันการทุจริต คورรัปชันและการตรวจสอบได้ (Accountability) โดยจะต้องมีการรายงานผลการดำเนินงานที่เปิดเผยต่อ สาธารณะอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ยังอาจต้องมีลักษณะอย่างโดยย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

4.2.3 โครงการที่สามารถสร้างการจ้างงาน สร้างอาชีพในชุมชน การพัฒนาเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ ในชุมชน การเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์ของชุมชนกับตลาดภายในประเทศและระหว่างประเทศ

4.2.4 โครงการที่เป็นการเพิ่มศักยภาพในสขาการผลิต การบริการที่ยังคงมีความได้เปรียบและเป็น ที่ต้องการของตลาด รวมทั้งมีโอกาสในการเติบโตในช่วงหลังจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดย พิจารณาดำเนินแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (BCG) มาเป็นกรอบในการจัดทำโครงการ

4.2.5 โครงการที่สามารถกระตุ้นการบริโภค และการผลิตภายในประเทศในช่วงครึ่งหลังของปี 2563

4.2.6 โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชน และสนับสนุน การเพิ่มศักยภาพของภาคการผลิตและภาคการบริการของประเทศ

4.3 ขอบเขตแผนงาน/โครงการเพื่อพื้นฟูเศรษฐกิจ

แผนงาน/โครงการ ที่จะขอรับการจัดสรรเงินกู้ภายใต้พระราชกำหนดฯ ต้องเป็นโครงการที่มีความ สอดคล้องกับหลักการในข้อ 2 และแนวทางตามข้อ 3 รวมทั้งส่งผลต่อการปรับโครงสร้างให้สามารถตอบสนอง ความปกติใหม่ (New Normal) ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยมี ขอบเขตแผนงาน/โครงการ ดังนี้

4.3.1 แผนงานหรือโครงการลงทุนและกิจกรรมการพัฒนาที่สามารถพลิกฟื้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพิ่มศักยภาพ และยกระดับการค้า การผลิต และการบริการในสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ โดยครอบคลุมภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การค้าและการลงทุน ท่องเที่ยวและบริการ :

1) ภาคเกษตรกรรม : เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่ โดย

- ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร อาทิ การสร้างความมั่นคงแหล่งน้ำทั้งในพื้นที่ชลประทานและนอกเขตชลประทาน โรงคัดแยกผลผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต วางแผนระบบการผลิตที่ถูกสุขลักษณะและความปลอดภัย

- ปรับระบบการทำการเกษตร โดยส่งเสริมให้เกษตรกรที่มีศักยภาพปรับรูปแบบการทำการเกษตรไปสู่การทำเกษตรอัจฉริยะ เช่น เกษตรแม่นยำ เกษตรแปลงใหญ่ การเกษตรที่มีมูลค่าสูง และเข้มข้นการผลิตภาคการเกษตรให้สามารถเข้าสู่เกษตรอุตสาหกรรม โดยประยุกต์ใช้เครื่องจักรกลเกษตรและเทคโนโลยีเกษตรแม่นยำในการกระบวนการผลิต เพื่อปรับระบบการผลิตสู่เกษตรสมัยใหม่ ทั้งนี้ ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้มีการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศเป็นหลัก

- สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร โดยการให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพสินค้า Premium และความหลากหลายผลิตภัณฑ์ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถค้าขายออนไลน์ ผ่านตลาด e-Commerce ทั้งที่เป็น e-Marketplace หรือ Social Commerce ด้วยต้นทุนการขนส่งและการตลาดที่แข็งขันได้

2) ภาคอุตสาหกรรม การค้า/การลงทุน : พื้นฟูอุตสาหกรรมและภาคธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาด โดยทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน สนับสนุนการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่มีเทคโนโลยีขั้นสูงและทันสมัยมาใช้ในกระบวนการผลิต และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่พัฒนาเขตเศรษฐกิจต่าง ๆ ตามนโยบายของรัฐ สร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาทักษะแรงงานให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการผลิตขั้นสูง ขยายการจัดตั้งศูนย์วิเคราะห์และทดสอบผลิตภัณฑ์ (Testing Center) ในภาคอุตสาหกรรมสำคัญ อาทิ อาหารสำเร็จรูป อาหารเสริม ชีวเคมีภัณฑ์ เวนภัณฑ์ อุปกรณ์ทางการแพทย์ ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งการพัฒนาศูนย์วิจัยเพื่อสนับสนุนการผลิตขั้นสูง ในภาคอุตสาหกรรม เช่น การก่อสร้างเครื่องกำเนิดแสงแสงซีนีโตรตอน เป็นต้น

3) ภาคท่องเที่ยวและบริการ : มุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพ (Responsible Tourism) อุตสาหกรรมการให้บริการ (Hospitality Industry) และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยปรับปรุงและพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกในเมืองหลักและเมืองรอง เพื่อยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้องให้ได้มาตรฐานสากล รวมทั้งมาตรฐานด้านสาธารณสุขและด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว เพื่อให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความปลอดภัยด้านสุขภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) ของแหล่งท่องเที่ยว สร้างและยกระดับแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้เป็นแม่เหล็กดึงดูดนักท่องเที่ยว รวมทั้งประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการให้บริการ และฝึกอบรมและพัฒนาผู้ประกอบการ ตลอดจนพัฒนาฝีมือแรงงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการให้บริการให้มีความพร้อมในการให้บริการ

ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินโครงการภายใต้แผนงานหรือโครงการลงทุนและการพัฒนาที่สามารถพลิกฟื้นกิจกรรมทางเศรษฐกิจฯ เป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยให้มีรูปแบบการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการภาคเอกชนที่ประสบความสำเร็จในแต่ละด้านเพื่อทำหน้าที่เพื่อเลี้ยงค่ายทอดประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ

4.3.2 แผนงานพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชน : ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจของชุมชน โดยการสร้างงาน สร้างรายได้ ให้เกิดขึ้นในท้องถิ่นชุมชน โดย (1) พัฒนาสินค้าและบริการของชุมชน ได้แก่ การปรับปรุง ส่งเสริมเกษตรกรรมตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง/เกษตรผสมผสาน เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับเกษตรกรรายย่อย และพัฒนาสินค้าชุมชน (OTOP) การท่องเที่ยวชุมชน และบริการที่เกี่ยวเนื่องบนแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาระบวนการผลิต การแปรรูป และการใช้นวัตกรรม ด้วยการสนับสนุนจากหน่วยงานและสถาบันการศึกษา รวมถึงการรวมกลุ่นดำเนินกิจกรรมของชุมชน เพื่อนำไปสู่การสร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้อよ่งยิ่งยืน เช่น การพัฒนาต้น แหล่งน้ำ พันธุ์พืช/สัตว์ การพัฒนาและรับรองมาตรฐานสินค้าและบริการ เป็นต้น (2) พัฒนาการตลาดและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยส่งเสริมพัฒนาการตลาดตามแนวทางความปกติใหม่ (New Normal) ที่มีการรักษาระยะห่าง การรักษาความสะอาด และการป้องกันโรคติดต่ออย่างเคร่งครัด และส่งเสริมการเปิดตลาดสู่ภายนอกโดยใช้ระบบการตลาดออนไลน์ รวมทั้ง การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นเพื่อส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจของชุมชนและเศรษฐกิจแบบแบ่งปัน (Sharing Economy) เช่น ระบบโลจิสติกส์ (รวม จัดเก็บ และกระจายสินค้า) แพลตฟอร์มการค้าสินค้าชุมชน (Community trading Platform) เป็นต้น (3) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและส่งเสริมสาธารณประโยชน์ระดับชุมชน ได้แก่ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในชุมชนเพื่อสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน รวมทั้งเป็นแหล่งจ้างแรงงาน เช่น พัฒนาแหล่งน้ำ ซ่อมแซมปรับปรุงถนน/ระบบระบายน้ำ ภายในชุมชน WiFi Hotspot ชุดลองคุยกลองสำราณะ ปลูกป่าชุมชน เป็นต้น (4) ส่งเสริมและพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน โดยให้หน่วยงาน องค์กร และสถาบันการศึกษานับสนุนการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและชุมชน เช่น ความรู้ด้านการเงิน/ติวิทัล ภาษาต่างประเทศ การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/นวัตกรรมสนับสนุนการผลิตและการแปรรูป การใช้ Social Media และติวิทัล สนับสนุนการตลาด/การให้บริการของชุมชน เป็นต้น และ (5) เกิดการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยดึงดูดคนรุ่นใหม่ ผู้ประกอบการที่มีความรู้และศักยภาพกลับคืนถิ่นเพื่อไปประกอบกิจการในท้องถิ่นของตนเอง

ทั้งนี้ การดำเนินโครงการภายใต้แผนงานหรือโครงการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชน ควรให้ความสำคัญกับการดำเนินโครงการที่จะก่อให้เกิดการสร้างงานและสร้างอาชีพในท้องถิ่นและชุมชน ในระยะยาว โดยเฉพาะผู้จบการศึกษาที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งของเศรษฐกิจระดับชุมชนและก่อให้เกิดการกระจายความเจริญสู่ชนบทได้อย่างยั่งยืน

4.3.3 แผนงานหรือโครงการเพื่อส่งเสริมและรัฐตุนการบริโภคภาคครัวเรือนและเอกชน: จัดทำมาตรการด้านภาษีและหรือมิใช้ภาษี เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนซื้อสินค้าและบริการจากผู้ประกอบการรายย่อย การใช้สินค้าที่ผลิตภายในประเทศเป็นหลัก และการท่องเที่ยวภายในประเทศในช่วงหลังจากสถานการณ์การระบาดยุติแล้ว

4.3.4 แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานฝ่ายการค้าเพื่อสนับสนุนการผลิตเพื่อการส่งออก ให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ลดต้นทุน และเพิ่มประสิทธิภาพ รวมถึงการสนับสนุนการลงทุนในภาคการค้า การลงทุน การผลิตและการบริการในสาขาเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย รวมถึงเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชนที่ได้ดำเนินการในข้อ 4.3.1 และข้อ 4.3.2 ให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพ ให้เกิดขึ้นได้

1) การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำและระบบชลประทาน โดยการพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำทั้งขนาดกลางและขนาดเล็ก น้ำบาดาลที่มีความพร้อมในการดำเนินการ ซึ่งนอกจากจะเป็นการช่วยภาคการเกษตรให้มีน้ำใช้เพียงพอต่อการเพาะปลูกแล้ว ยังเป็นการกระจายเม็ดเงินลงทุนไปในพื้นที่ต่างๆ และจะเป็นการช่วยเพิ่มปริมาณการกักเก็บน้ำของประเทศไทยเพื่อรับในกรณีภัยแล้ง และอุทกภัยในอนาคตได้ด้วย

2) การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ โดย

- การพัฒนา/ปรับปรุงโครงข่ายคมนาคมในรูปแบบต่างๆ ให้สามารถเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าจากชุมชน/ท้องถิ่นสู่ประเทศค้าหรือจุดต้นทางการเดินทางที่สำคัญของประเทศไทย อาทิ ท่าเรือระหว่างประเทศ ท่าอากาศยาน สถาบันการศึกษา แหล่งท่องเที่ยว นิคมอุตสาหกรรม ได้อย่างรวดเร็ว ปลอดภัย และมีต้นทุนลดลง

- การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางถนนและสะพาน อาทิ ศูนย์รวมรวมและกระจายสินค้า โดยให้ความสำคัญกับโครงการที่ช่วยสนับสนุนให้สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางถนนและสะพาน ของภาครัฐได้อย่างเป็นรูปธรรม

3) การพัฒนาดิจิทัลแพลตฟอร์ม ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาครัฐและภาคเอกชนเกิดการวิจัยและพัฒนาดิจิทัลแพลตฟอร์มภายใต้กฎหมายในประเทศไทยในลักษณะบูรณาการ ทั้งในส่วนของการศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดจน การประกอบอาชีพของประชาชนทั้งในระดับครัวเรือน วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงรองรับการประกอบธุรกิจในภาคการผลิตและภาคบริการในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสาร 5G เพื่อรับรองการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตในอนาคต ตอบสนองต่อความต้องการใช้งานของทุกภาคส่วน ครอบคลุมและทั่วถึง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบการค้าออนไลน์ภายในประเทศที่สามารถเชื่อมโยงกับระบบโลจิสติกส์ภายในประเทศ เพื่อให้ประชาชน ผู้ประกอบการ ชุมชนหรือวิสาหกิจชุมชน สามารถใช้ประโยชน์ในการเข้าถึงผู้บริโภคได้โดยตรงและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลผลิตของชุมชน

5. กรอบระยะเวลาดำเนินงาน

กิจกรรม	พฤษภาคม					มิถุนายน					กรกฎาคม					สิงหาคม					กันยายน					
	1	2	3	4	5	1	2	3	4		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
1. รับฟังความคิดเห็นภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับร่างกรอบนโยบาย Focus Group/ Public Hearing																										
2. เตรียมการวางแผนนโยบายเสนอคณะกรรมการฯ																										
3. คัดยศลักษณะองค์กร ทิศทางแนวทางและ กิจกรรม ครอบ นโยบาย เพื่อเสนอคณะกรรมการฯ																										
4. เสนอ ครม. เผื่องขอบกรอบนโยบาย																										
5. จัด Project planning workshop ร่วมกับหน่วยงานที่ได้รับ มอบหมายให้เป็นผู้ขอจัดการโครงการ																										
6. หน่วยงานซึ่งทำข้อเสนอโครงการเสนอ ศศช.																										
7. ศศช. เสนอคณะกรรมการฯภายใน 10 วัน																										
8. คณะกรรมการลักษณะองค์กรและผลการพิจารณาต่อ คณะกรรมการฯ ภายใน 7 วัน																										
9. คณะกรรมการฯ พิจารณาภายใน 13 วัน																										
10. เสนอผลการพิจารณาต่อคณะกรรมการฯ																										
11. หน่วยงานเริ่มดำเนินโครงการ																										